

Forfatter: Huitfeldt, Claus

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Huitfeldt, Claus (1565-08-24)

Citation: Huitfeldt, Claus: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Huitfeldt, Claus (1565-08-24)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 689. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060569.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sørup, 24. August 1565. Claus Hvitfeldt til Mogens Gyldenstjerne.

Arbejdet paa den paabegyndte Pram er standset af Pesten. Svenskerne antager Krigsfolk i Tyskland, som ventes afhentet af 60 svenske Skibe. Mange Bønder dør, og mange Gaarde er øde. De andre vil næppe kunne yde Ølskatten, da der hersker stor Elendighed i Smaalandene.

Mynn ganske vennlig hielsenn medtt al.....¹⁾ tiennste nu och alltidt for sennndt medtt [Gud] Kiier her Mounss Gøldennstierne, søn[derliige gode] wenn, nest enn vennlig tacksigelße fo[r alt] ere oc gott, huiilkiit jeg alltiidt giern[e for]skylde will, vdj huiiss maade jeg ether till oc gode kanndt were, ther vdj min machtt e.... oc giiffuer ether vennligenn till kennde, adtt jeg fiick ko. ma t skriiffuelße vdj tiise dage, lydinndis adt jeg strax skulle førdee paa, adt thenn pram strax skulle bliffue ferdiige adt løbe till Kiøpinnghaffun, oc adt ther skulle jnndtskiibes, huiis skiibs thember her vdj lenniitt wor s. 690huggenn. Ther paa skreff jeg hanns ko. ma t strax suor¹⁾ igienn, adt her regiier storligenn pestiilenntzie, saa adt thember menden er mieste partenn affdøde, oc er her heller jngen stedt vdj lanniit adt become andere igienn, oc ad jeg haffde skreffuitt ether till, huor leiligheden sig begiiffuer, ad folckiitt er affdøde, saa her motte skiickis thembermendt hiidtt igien frann Kiøpinghaffun eller Mallmø etc. Kiier her Mounss, wdenn thet skiier, adt hiidtt strax bliffuer forskiickett thembermendt, kanndt same skiibsbundtt jcke kome till Kiøpingghehaffun vdj thenne høst, oc fattis ther jcke møgit paa same pram ad ferdiige giøre epther thenn mannhering²⁾, som skipper Matz Fønbo nu siiste ganng befalliitt paa eethers wegenne. Tiissligiiste, kiere her Mouns, haffde jeg mitt budt i Tysklandt nu i tiise dage, tha forfoer hanndt, adt thi svenske høffuitzmendtt, som ligger ther vdj steernne, tage knechte an, oc komer ther botzmendtt oc busse skøtther aff Friisslandt, som thet siigis, adt greffuenn³⁾ aff Emdhenn saa hiemelige forskiicker till Straallsundh. Oc ligger ther ij skiibe for Straallsundt, som eere ladde medt rug, som oc acter siigh jnndt vdj Sueriige; thij Straallsunder haffde vdj tisse dage luchtthieris portte till, saa adt jnngen fremiide maatte kome ther jndt eller vdt. Oc gaar ordenn ther møgit, adt the wennther thi Suennske medt lx skiib i søen, thet forste winnen will were, oc tha annamme same krigs folck jnndtt etc. Kiere her Mouns, er her jnnthet skiibs thember huggiitt till adt jnndtskiibe vdj thenn pram, nar Gudt will, ad hanndt bliffuer ferdiige, mere enndt xijj eller xiiij knee; saa will jeg paa ethers gode behag, nar hun bliffuer ferdige, lade legge then fuld aff brennewiidtt, thij adt thet tienner jcke her ad s. 691hugge nu skiibs thember, forthy adt skoffuene ther same stetz er forhuggenn, oc bønderne er mangestetz affdøde, saa gordenn staar øde; thij jeg jngen kand faa y thenne tid, ther will beside thenum. Sameledis, kiere her Mouns, giffuer jeg ether venligen till kennde, som jeg oc till fornne haffuer skreffuitt eether till, adt i jcke tør forlade ether paa adt become thette øll till ko. ma t orlogis skiibe, som bønnderne nu siiste ganng bleff taxeritt for adt skulle vdtgiiffue; orsagenn er, adt thij jcke haffuer malltt, forendt the faa aff thette nyg, ther till medtt ligge the siuge, oc ere some aff døde, saa adt her er stor fattiigdhom oc jnnck i tisse smaa lande. Saa haffuer jeg dog vdj dag forskreffuitt beste bønder till hobe her vdj Falsther oc will medt beste lempe, jeg kanndt, wdtførdere huis øll som mieste parten er adt bekomme, oc vdj lige maade haffuer jeg forskreffuit bønnderne i Laalandt nu paa onns[dag]¹⁾ ... will ther vdj lige maade handelle medt oc huis øll som ieg become kandt, w[ill jeg] strax lade forskiicke till Kiøpinghaffu[n]. Kiere her Mouns, wedtt jeg nu jngen ann[en] sønnderlige tiidinge adt skriffue ether till, menn will nu oc alltiidt haffue ether thenn aldmechtigste Gud befalindis, oc huis jeg kannd were ether till wilige eller tienniste vdj thenne lanndtz ende, will jeg alitid finndis wiilige. Ex Sørup i Falsther thenn 24. dag augustj aar etc. mdlxv.

Clauss Huiittfeldtt.

Kiere her Mouns, giiffuer jeg ether wennligen till kennde, adt thenn skiipper, i sennde hiidtt, wiidtt naffn Morthenn, som skulle were hos thenne pram, her byggis, oc see till medt, adt arbeidet kune gaa for siigh, thenn haffuer Gudt aldmechtigste oc kallitt, saa adt handt er i jordenn; adt i ther for wille well giøre oc sennde enn anden hiidtt igienn nu strax medt thet første etc.

s. 692(Bagpaa: Spor af Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erlige oc welbyrdige mannd och strenngge riitther her Mouns Gyldenstierne till Stiernnholem, stadtholder paa Kiøpinnghaffun, min besønnderlige gode wenn, vennligen till schreffuitt.

Claus Huijtfeld.